

2005. április 14., csütörtök

áldozatai pártatlan igazságszolgáltatásban részesüljenek; sajnálattal tölti el azonban az az ICC joghatósága alól azon államokból származó állampolgároknak nyújtott mentesség, amelyek nem tagjai a Római Alkotmánynak.

Az Európai Parlament véleménye a KKBP 2005-ös finanszírozásáról

45. ismételten hangsúlyozza, hogy az európai biztonságot fenyegető, az európai biztonsági stratégiában megfogalmazott öt fő veszély (terrorizmus, tömegpusztító fegyverek elterjedése, regionális konfliktusok, kormányválságok, szervezett bűnözés), leküzdése hosszú távú külső kötelezettségvállalást fog megkívánni az összes lehetséges eszköz felhasználásával, beleértve a biztonsági kutatásba és a konfliktusok megelőzésére irányuló komoly befektetéseket, ami a jövőbeni 2007-2013-as időszakra szóló pénzügyi tervben egyértelműen előírandó, konkrét, hosszú távú költségvetési kötelezettségek meghatározását is magában foglalja;

46. ragaszkodik ahhoz, hogy a továbbiakban ne lehessen különbséget tenni a polgári vagy katonai költségek finanszírozása között, különösen az EBVP műveletek, azon belül is a kizárólag az Unió által folytatott és annak polgári/katonai sejtje által tervezett és levezetett tevékenységek esetében;

47. ezért ismételten hangsúlyozza, hogy a katonai műveletek közös költségét az EBVP keretén belül a közösségi költségvetésből kellene finanszírozni (ez a civil szférában már így történik a rendőrségi műveletek esetében) és nem kiegészítő költségvetésből vagy a tagállamok által felállított induló alapból, ahogy az jelenleg történik;

48. ebből a célból emlékeztet a tervezett „humanitárius hadtest” természeti katasztrófák esetében történő jövőbeli beavatkozásainak finanszírozása által kínált új lehetőségekre, amelyeknél lényeges a katonai és civil segítségnyújtási eszközök ötvözése, mint például nemrégiben a dél-ázsiai özönvíz-katasztrófa esetében; ezek alapján felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy egy új javaslatot fogalmazzon meg, mely tekintetbe veszi az Európai Parlamentnek az Európai Civil Békehadtestre vonatkozó javaslatát, valamint az Európai Önkéntes Hadtestnek az Alkotmány III-321. cikke által előrt létrehozását;

49. kéri a Tanácsot, hogy a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos minden jövőbeni EBVP művelet esetén és a fennálló olyan jellegű szabályokkal szemben, mint „a költségek ott fedezendők, ahol felmerülnek” vagy bármely más ad hoc megoldással szemben, mint az ún. „ALTHEA mechanizmus”, vegye fontolóra az ilyen műveletek közös költségének közösségi költségvetésből történő fedezését;

*

* *

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, a NATO főtitkárának és az Európa Tanács főtitkárának.

P6_TA(2005)0133

Az európai biztonsági stratégia**Az Európai Parlament állásfoglalása az európai biztonsági stratégiáról (2004/2167(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2004. október 29-én Rómában aláírt, az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre,
- tekintettel a görög elnökség vonatkozó kezdeményezése, a Külügyminiszterek Tanácsának informális találkozója (Kastellorizon, 2003. május) és a thesszalóniki Európai Tanács következtetései (2003. június 19–20.) nyomán az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára,

2005. április 14., csütörtök

- tekintettel a Köln és Helsinki után bevezetendő közös európai biztonsági és védelmi politikáról szóló, 2000. november 30-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az új európai biztonsági és védelmi struktúra prioritásairól és hiányosságairól szóló, 2003. április 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel 2005. március 10-i, az atomsorompó szerződés felülvizsgálatával foglalkozó konferenciáról és az Észak-Koreában és Iránban található nukleáris fegyverekről szóló állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az európai védelemről szóló fehér könyvre vonatkozó, az EU Biztonságpolitikai Kutatóintézete által 2004. májusában beterjesztett javaslatra,
 - tekintettel az európai emberi biztonsági doktrínáról készült, az EU kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének 2004. szeptember 15-én beterjesztett jelentésére, ⁽⁴⁾
 - tekintettel az összes európai intézmény által nyilvánosságra hozott, a konfliktusok megelőzéséről szóló különböző programokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0072/2005),
- A. figyelembe véve az 1998. december 3–4-i francia–angol Szt. Malo-i Nyilatkozat által meghatározott európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) fejlődésének alakulásában elért áttörést,
- B. figyelembe véve az ezt követő EBVP fejlesztési menetrendet, amelyet az Európai Tanács kölni (1999. június 3–4.), helsinki (1999. december 10–11.) és göteborgi (2001. június 15–16.) csúcstalálkozóján fejtek ki,
- C. figyelembe véve az EU-n belüli, az EU-ból kifelé irányuló, valamint a globális szintű fegyverzetexport ellenőrzése megerősítésének szükségességét,
- D. elismerve a különböző uniós segítségnyújtási programok által betöltött fontos szerepet, valamint ezeknek a gazdasági fejlődéshez, a demokratikus intézmények fejlődésének támogatásához, az újjáépítési intézkedések végrehajtásához, a makrogazdasági programok kidolgozásához és az emberi jogok elősegítéséhez való nélkülözhetetlen hozzájárulását,
- E. elismerve, hogy az európai biztonsági stratégiában javasolt átfogó megközelítést már aktívan alkalmazzák a Balkánon, amint azt a régió stabilitásának megteremtése céljából jelenleg alkalmazott uniós eszközök széles skálája bizonyítja: a CARDS segítségnyújtási program; a PROXIMA és EUPM polgári missziók; és az ALTHEA katonai misszió,
- F. elismerve azt a következetes támogatási szintet, amelyet tíz év közvéleménykutatásai támasztanak alá, és amelyek kimutatták, hogy az EU állampolgárainak több mint 60%-a helyesli egy EU közös külpolitikát, és több mint 70%-uk a közös védelmi politika híve; de annak tudatában, hogy más közvéleménykutatások szerint a katonai kiadások növelése nem talál támogatásra,
- G. sajnálattal tudomásul véve, hogy nem növekedett jelentősen annak szintje, hogy az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés III-304. cikkével összhangban a közös kül- és biztonságpolitikáról (KKBP) milyen mértékben kell számot adni az Európai Parlament előtt, illetve hogy a Tanács számos döntésével és lépésével kapcsolatban a Parlamenttel soha nem konzultálnak, és soha nem is konzultáltak; elismerve mindazonáltal azt a jóindulatot, mellyel a főképviselő és szolgálatai folyamatosan tájékoztatták a Parlamentet, és párbeszédet folytattak vele; sürgetve a főképviselőt és szolgálatait, hogy folytassa és erősítse ezt az átlátható párbeszédet a Parlamenttel,
- H. megállapítva, az előző pontban foglaltak sérelme nélkül az Unió KKBP keretén belül hozott intézkedések tekintetében a nemzeti parlamentek felé folyamatosan fennálló elszámolási kötelezettséget, különösen azon tagállamok esetében, ahol parlamenti jóváhagyás szükséges bármilyen katonai akció indításához,

⁽¹⁾ HL C 228., 2001.8.13., 173. o.

⁽²⁾ HL C 64. E, 2004.3.12., 599. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0075.

⁽⁴⁾ Az Európa biztonsági képességeivel foglalkozó kutatócsoport Barcelona-jelentése.

2005. április 14., csütörtök

- I. elismerve, hogy az Unió KKBP keretében vállalt valamennyi akciót és intézkedést a nemzetközi jog és az ENSZ Alapokmánya szigorú betartása mellett kell végrehajtani, ahogy ezt világosan kimondja az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés I-3. és III-292. cikke,
- J. mivel sok EU-tagállamnak (beleértve az Egyesült Királyságot, Németországot, Spanyolországot, Olaszországot és Görögországot) volt, illetve néhánynak még mindig van saját tapasztalata a terrorizmus különböző formáiról, és az azok alapjául szolgáló filozófiákról,
- K. mivel a belátható jövőben az iszlám terrorizmus jelenti a legnagyobb kihívást az EU számára más régiókhoz hasonlóan, különösen akkor, ha a terroristáknak sikerül tömegpusztító fegyverek felett ellenőrzést szerezniük,
- L. mivel az európai biztonsági stratégia az átfogó KKBP és EBVP részét képezi, amelyekben az EU rendelkezésre álló politikai tevékenységek egész sora jöhet számításba, beleértve diplomáciai, gazdasági, illetve fejlesztési természetűeket is,

Az európai biztonsági környezet

1. hangsúlyozza, hogy csak a „biztonság” fogalmának átfogó értelmezése képes megfelelően figyelembe venni, hogy a demokrácia szempontjából kiemelkedő politikai problémák (mint például az emberi jogok megsértése, bizonyos állampolgári csoportok szándékos diszkriminációja, elnyomó rezsimek) és a társadalmi, gazdasági és környezeti tényezők széles köre (mint például a szegénység, éhínség, betegség, írástudatlanság, természeti erőforrások hiánya, a környezet pusztulása és tisztességtelen kereskedelmi kapcsolatok) milyen mértékben járulnak hozzá a jelenlegi regionális konfliktusokhoz, államcsődökhöz, bűnügyi és terrorista hálózatok létrejöttéhez, melyek tevékenységére azonban a fenti tényezők semmi esetre sem szolgálhatnak magyarázattal;
2. üdvözli ezért a „biztonság” fogalmának az európai biztonsági stratégia (EBS) szerinti átfogó értelmezését; osztja azt az EBS-ben kifejtett nézetet, mely szerint a globális biztonság számára jelenleg a terrorizmus, a tömegpusztító fegyverek elterjedése, a megoldatlan regionális konfliktusok, a csődbe jutott, illetve az összeomlás szélén álló államok és a szervezett bűnözés jelentik a legfőbb veszélyt; kiemeli, hogy ezeket a veszélyeket nem lehet elsősorban vagy kizárólag katonai módszerekkel megoldani;
3. ezért egyetért az EBS azon következtetésével, hogy a különféle segítségnyújtási programok és eszközök, beleértve a fejlesztési politikához tartozókat, európai uniós és tagállami szinten együttesen alkalmazva, diplomáciai, civil és katonai képességekkel és szakértelemmel párosulva, leginkább együttesen járulhatnak hozzá a biztonságos világrend eléréséhez;
4. ezért hangsúlyozza, hogy az Unió meglévő struktúráin belül minél hamarabb megvalósítsák a biztonsági környezet ezen koncepciójának gyakorlati átültetését, hogy az Unió képes legyen a válságokat idejében felismerni, és proaktív módon cselekedni; ezzel összefüggésben javasolja, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket egy, a fenyegetésekre idejekorán figyelmeztető rendszer létrehozására, vonják be a civil innovatív információs technológiákat a hírelemzésbe és -értékelésbe; ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy a „feszültségfelderítő központok” létrehozása, melyeket a jövőbeni Európai Külügyi Cselekvési Szolgálaton és az Európai Unión kívüli szolgálatokon, például az Afrikai Unió szolgálatain belül lehetne létrehozni, a különösen veszélyeztetett régiókban egyike azon hatékony módszereknek, melyek révén a konfliktusok gyökereit fel lehet ismerni, azokról tudósítani lehet és a felszámolásában segíteni lehet, és ily módon elkerülhető, hogy a helyzet erőszakos cselekménybe torkolljon; kiemeli ebben az összefüggésben annak fontosságát, hogy a terrorizmus elleni harc és a konfliktusmegelőzés részét képezze valamennyi uniós politikai területnek;

Az EU stratégiai célkitűzései

5. teljes mértékben egyetért az Uniónak az alábbi, az EBS-ben kifejtett stratégiai célkitűzéseivel: a fenyegetések kezelése, a biztonság kiépítése az Unió szomszédságában, és a nemzetközi rend megerősítése eredményes multilaterális szervezetek eredményes intézkedései révén; hangsúlyozza, hogy az EBS célkitűzései messze meghaladják az EBVP katonai vonatkozásait;

2005. április 14., csütörtök

6. megjegyzi, hogy a fenyegetések kezelésekor meg kell határozni a regionális és/vagy globális jellegűeket annak érdekében, hogy az Unió hatékonyan legyen képes mozgósítani rendelkezésre álló eszközeit és forrásait a probléma leküzdésére; megjegyzi, hogy a biztonság kiépítése az Unió szomszédságában elsődlegesen a regionális jellegű fenyegetések elleni küzdelemre irányul, míg a globális jellegűeket azokkal a hatékony multilaterális nemzetközi szervezetekkel kell leküzdeni, melyeknek az EU a hajtóereje; megjegyzi azonban, hogy emellett a multilaterális szervezeteket és struktúrákat fel lehet használni a regionális fenyegetések leküzdésére is;

7. teljes mértékben osztja az Unió új szomszédsági politikájának és az EBS-nek azt a nézetét, hogy az Unió szomszédságát szélesebb körben kell értelmezni, és alatta nem csupán az EU-val határos kelet-európai országokat kell érteni, hanem a távolabb eső keleti és déli régiókat is, így a Kaukázust, a Közel-Keletet és Észak-Afrikát; figyelemre méltónak tartja ennek a politikának az egybeesését az Uniónak azzal a folyamatos tevékenységével, amellyel a barcelonai folyamat révén is megoldást keres az arab-izraeli konfliktusra; hangsúlyozza, hogy a népek békés együttélésének legfontosabb előfeltételei a demokrácia és a jogállamiság;

8. hangsúlyozza az ENSZ elsőbbségét a multilaterális intézményi keretek között és annak szükségességét, hogy az EU vezető szerepet játsszon e nélkülözhetetlen intézmény struktúráinak és kapacitásainak újbóli megerősítésében; tudomásul veszi ebben a vonatkozásban az ENSZ főtitkára által 2005. március 21-jén benyújtott „Nagyobb szabadságban: a mindenki számára megvalósuló fejlődés, biztonság és emberi jogok” című jelentését; ezt a jelentést – a Parlament majdani részletes értékelésének sérelme nélkül – a XXI. század kihívásainak megfelelő ENSZ-reformról szóló nyílt vita kiinduló pontjaként üdvözli; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy hangolják össze álláspontjukat e viták keretén belül annak ismeretében, hogy a közvéleménykutatások a KKBP/EBVP-nek az EU-ban a meglévőnél erőteljesebb képviselők támogatottságát mutatják ki;

9. kiemeli továbbá annak szükségességét, hogy az EU vezető szerepet játsszon a világ békéjéért és biztonságát szolgáló más nemzetközi és regionális szervezetekkel való együttműködésben; kiemeli különösen az EBESZ-szel való teljes körű együttműködés szükségességét;

10. kiemeli annak fontosságát, hogy az EU szilárd és igazságos fejlesztési politikát folytasson, ezáltal hatékonyan hozzájárulva az egyetemesen elfogadott millenniumi fejlesztési célokhoz;

Az EBVP közelmúltbeli kiemelkedő szakaszai

11. tudomásul veszi azt az értékes tapasztalatot, amelyet az elmúlt két évben a polgári és rendőri missziók szereztek, köztük: a Nemzetközi Rendőri Munkacsoport (most EUPM), amely 2003 óta gyakorol ellenőrzést Bosznia-Hercegovinában; a PROXIMA a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban (FYROM) és az EUJUST THEMIS Grúziában; ugyancsak üdvözli az Európai Unió rendőri erőinek a Kongói Demokratikus Köztársaságban történő közeljövőbeli telepítését (EUROPOL Kinshasa);

12. elismeri azt a jelentős haladást, melyet az Unió katonai képességeinek bővítésében értek el; ugyanakkor elismeri a NATO-val megegyezésben elfogadott Berlin plusz keret fontosságát is, amely lehetővé tette a CONCORDIA elnevezésű első uniós katonai missziót a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban (FYROM), valamint az ALTHEA missziót Bosznia-Hercegovinában; méltányolja az Unió EBVP keretének kiváló rugalmasságát, amellyel lehetővé teszi az ARTEMIS művelet végrehajtásának folytatását a Kongói Demokratikus Köztársaságban;

13. hangsúlyozza azt a pozitív hozzájárulást, amelyet az EU Helyzetelemző Központja (SITCEN) már eddig is nyújtott az összes rendelkezésre álló polgári, katonai és diplomáciai felderítési lehetőség kombinálásával, melynek révén meggyőző háttérelmézéseket állított össze minden adott helyzetről; sürgeti a tagállamokat, hogy még több információt küldjenek a SITCEN részére, nehogy szükségtelenül akadályozzák az EBS-en belül kitűzött célok elérését;

14. hangsúlyozza, hogy az EBVP különleges jellege és többletértéke a polgári és katonai összetevők kombinációjában van, és megállapítja a fenti teljesítmények fényében, hogy az EU a jövőben egyre nagyobb kihívásokkal kerül szembe, hogy az EBS célkitűzéseinek és szellemének megvalósítása érdekében megtalálja a jó és helyes egyensúlyt a katonai és polgári komponensek között; az a véleménye, hogy a bosznia-hercegovinai ALTHEA misszió értékes tapasztalatokkal fog szolgálni e tekintetben, amennyiben az Unió képes lesz katonai erőfeszítéseit koordinálni a jelenleg folyó polgári műveletekkel és programokkal;

2005. április 14., csütörtök

Előrelépés a 2010-ig szóló általános célkitűzés és a 2008-ig szóló általános polgári célkitűzés irányába

15. egyetért az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (GAERC) által 2004. május 17-én hivatalosan elfogadott 2010-es általános célkitűzésben lefektetett célokkal, valamint a GAERC által 2004. december 13-án elfogadott, a 2008-as általános polgári célkitűzés kidolgozására irányuló megállapodással, melyek célja, hogy az EU-t az EBS stratégiai célkitűzéseinek megvalósításához szükséges képességekkel ruházzák fel; indítványozza, hogy ezeket a lényeges és meghatározott időpontban végrehajtandó célkitűzéseket egy fehér könyvben foglalják össze;

16. elismeri ebben a vonatkozásban a GAERC 2004. november 22-i ülésén elért előrelépést a nagy erejű katonai műveletek céljaira szolgáló „gyorshadtest” koncepció továbbfejlesztésében; tudomásul veszi, hogy ezeket a gyorsadtesteket elsősorban az EU-n belül már meglévő kétnemzetiségű és multinacionális erőkből kell összeállítani; tudomásul veszi a 2008-as általános polgári célkitűzés kidolgozásáról szóló, a GAERC által jóváhagyott megállapodást, és üdvözli az abban kinyilvánított szándékot, amely szerint a meglévő polgári eszközöket átfogóbbakká és hatékonyabbakká kell tenni, hogy a különböző integrált kontingensek kombinálására a terepen felmerülő konkrét igények alapján kerülhessen sor; ezért elismeri, hogy az EBVP keretében történő jövőbeli polgári válságkezelés valójában túl fog lépni a Feirában meghatározott négy prioritási területen (rendőrség, jogállamiság, polgári közigazgatás és polgári védelem);

17. kiemeli a telepíthetőséggel kapcsolatos globális megközelítés jelentőségét, különös tekintettel a gyorsadtestek teljes működési mobilitásának 2007-re történő elérésére, és ezzel kapcsolatosan üdvözli az athéni és az eindhoveni koordináló központok hozzájárulását a katonai szállítási szektor terén;

18. üdvözli továbbá azt, hogy az Európai Tanács formálisan elfogadta a polgári/katonai sejt létrehozására irányuló javaslatot az Európai Unió Katonai Törzsén belül; tudomásul veszi, hogy a polgári/katonai sejt különösen kulcsfontosságú szerepet fog játszani valamennyi (azaz a polgári, katonai és a közös polgári/katonai) művelet stratégiai tervezésében és egy operatív központ – 2006-tól – történő felállításában az olyan autonóm EU-missziók számára, amelyek esetében nem jelölnek ki nemzeti főhadiszállást; hangsúlyozza továbbá a polgári/katonai sejt fontosságát a polgári/katonai interfész irányítási alapelveinek és modelljeinek kifejlesztésében; elismeri mindazonáltal, hogy számos ilyen alapelv és modell a jelenleg folyó és jövőbeni műveletek eredményeiből lesz leszármazott;

19. a jövőbeni európai uniós vegyes, polgári/katonai missziók tervezésével kapcsolatban felhívja a figyelmet „Az emberi biztonsági doktrína Európa számára” című jelentésben lévő javaslatokra és elképzelésekre; ezzel kapcsolatosan nemcsak az EBVP területén zajló jelenlegi változásokat (mint a polgári/katonai sejt létrehozását) tartja örvendetesnek, melyek összhangban vannak a jelentés általános nézeteivel, hanem üdvözli az európai önkéntes humanitárius segélyhadtest felállítását, melyet az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés III-321. cikk (5) bekezdése alapján állítanak majd fel; másrészt megjegyzi, hogy az európai önkéntes humanitárius segélyhadtestnek a fenti cikk szerint „az európai fiatalok együttes hozzájárulásának keretében” kell szolgálnia; ezért azt szorgalmazza, hogy – amint azt a Parlament már többször javasolta – ezt a keretet bővítsék vagy egészítsék ki egy olyan kiegészítő „haderő” létrehozásával, mely egyaránt támaszkodik az aktív és a nyugállományú tisztek tapasztalataira és szakértelmére, annak érdekében, hogy létrehozzanak egy olyan hadtestet, mely működését illetően inkább az európai civil békehadtestnek felel meg;

20. megjegyzi, hogy – részben a külügyi biztos ideiglenes javaslatai alapján – 2005. január 7-én a GEARC ugyancsak felhívta illetékes kiegészítő testületeit és a Bizottságot arra, hogy értékeljék, milyen módon lehet fokozni az EU válságokra reagáló képességeit a katasztrófasegélyekkel kapcsolatban;

21. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy garantálják a meglévő eszközök és képességek komplementaritását és kohézióját, és nyújtsanak be új javaslatokat különösképpen a konfliktusok elleni védelem és a válságkezelés közötti szoros kapcsolat vonatkozásában; úgy ítéli meg, hogy a mérhető sikert ezzel a még nem fejezett feladattal kapcsolatban előrelépésnek lehet tekinteni az Európai Külügyi Szolgálat jövőbeli létrehozatala szempontjából;

22. üdvözli egyes tagállamoknak az Európai Csendőrség felállítására irányuló kezdeményezését, valamint arra irányuló készségüket, hogy ezt az EBVP céljaira rendelkezésre bocsássák; kiemeli ennek az erőnek a különleges hasznosságát a műveletek alapvetően tisztán katonai fázisából a vegyes, vagy a tisztán polgári fázisba történő átmenet biztosítása tekintetében;

2005. április 14., csütörtök

23. hangsúlyozza, hogy az EU képzési koncepciójának az EBVP-ben történő hatékony végrehajtása révén egy olyan európai biztonsági kultúrát kell kiépíteni, amely fokozza az EU válságkezelésben részt vevő valamennyi szereplője közötti interoperabilitást; ebben az összefüggésben kiemeli a fontosságát egy olyan Európai Biztonsági és Védelmi Akadémia létrehozásának, amely olyan hozzáértő személyzettel látja majd el az EU-t és a tagállamokat, amely valamennyi EBVP területen hatékonyan képes működni; úgy véli, hogy ennek az Akadémiának szilárd szervezeti és pénzügyi alapokon kell nyugodnia;

24. meglegedettséggel tekint arra a gyors lépésre, amellyel még az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hivatalos elfogadása előtt felállították az Európai Védelmi Ügynökséget (ADA); tudomásul veszi, hogy az Ügynökség tevékenysége hasznos az Unió számára, nemcsak a válságkezelés terén a védelmi képességek további kifejlesztésében, hanem a tagállamokon belüli kutatási és fejlesztési költségek racionalizálásában is, és hosszú távon hozzájárul egy európai fegyverzetpiac létrehozásához; úgy ítéli meg, hogy a Fegyverkezési Ügynökségnek különös figyelmet kell fordítania a harcoló csoportok felfegyverzésére és felszerelésére, és biztosítani kell kompatibilitásukat; arra hív fel, hogy a harcoló csoportok új, közös felszerelésekkel történő ellátása az első számú prioritás; felhívja azonban a figyelmet arra, hogy az Európai Védelmi Ügynökség mindennemű jövőbeni eredménye nagymértékben a tagállamok (politikai) jóindulatától függ, felhív arra, hogy elegendő költségvetési eszköz álljon rendelkezésre az Európai Védelmi Ügynökség vezette fegyverkezési kezdeményezések megvalósításához; megjegyzi továbbá, hogy ebben a vonatkozásban az Európai Védelmi Ügynökséget nem szabad akadályozni abban, hogy hosszabb távú – a 2010-es általános célkitűzésen túlmutató – képességeket építsen ki annak érdekében, hogy az Unió hasznára válhasson az EBS célkitűzések megvalósítása;

25. az Európai Úrkutatási Politikát az EU előtt a XXI. században álló egyik legfontosabb stratégiai kihívásnak tekinti; megjegyzi, hogy a távközlés és a hírszerzés területén sok projektet párhuzamosan dolgoztak ki, csökkentve ezáltal a hatékonyságot és növelve a költségeket; arra hív fel, hogy az olyan projekteket, mint például a francia Helios műholdrendszer és a német Sar Lupe rendszer, az európai biztonsági kutatás keretei közé kell illeszteni;

26. üdvözlöi a Bizottságnak az EU-n belüli biztonsági kutatás közeljövőbeni előmozdítására tett erőfeszítéseit; ezért a következő kutatási keretprogramon belül támogatja egy, személyek csoportjának ajánlásain alapuló önálló európai biztonsági kutatási program felállítását, biztonsági kérdésekre kezelésére alkalmas eszközökkel, szabályozásokkal és finanszírozási modellekkel; rámutat azonban arra a kockázatra, amely az Európai Védelmi Ügynökség kutatási kezdeményezéseinek megkettőzésében rejlik; felhívja ezért a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat arra, hogy ennek a kockázatnak az elkerülésére tartsanak fenn szoros munkakapcsolatokat; ezzel összefüggésben – a technológiai jellegű kutatásokkal párhuzamosan – javasolja a közös modellalkotás és a szimuláció, valamint a fenyegetettség elemzések és a biztonsági terv-elemzések fejlesztésének középpontba állítását, a mindenkori komparatív előnyök kihasználásával;

Kapacitáshiány

27. tudomásul veszi a tárgyi jellegű hiányosságok alábbi három kategóriáját, amelyek súlyosan hátráltathatják az Unió képességét mind polgári válságkezelési műveletek, mind pedig a nagy intenzitású és főleg katonai eszközöket igénybe vevő – például a ruandaihoz hasonló méretű humanitárius katasztrófák feltartóztatására irányuló – humanitárius beavatkozási műveleteinek lebonyolítására:

- a) az ilyen hosszú távú/nagy intenzitású műveletekhez szükséges rotáció fenntartásához szükséges bevethető erők (1/3 bevetésben, 1/3 kiképzés alatt, 1/3 pihenőben) hiánya;
- b) a haderő külföldre történő szállításához szükséges állandó kiterjedt léghíd képességek hiánya;
- c) az elégséges bevethető vezénylési, ellenőrzési és kommunikációs képességek, továbbá a titkosszolgálati, megfigyelési és felderítési erőforrásoknak az EBVP közös keretén belüli hiánya;

28. megjegyzi, hogy a harcoló csoportok folyamatos fejlesztése nagyrészt megoldja az első kapacitáshiányt; megjegyzi azonban, hogy az A400M teherszállító repülőgépek tervezett gyártása nem fogja teljesen megoldani a második kapacitáshiányt, ezért további intézkedések meghozatalát sürgeti annak kezelése céljából; továbbá sürgeti annak megfontolását, hogy vezessenek be rotációs rendszert a haderők bevetésénél; egy ilyen jellegű rotációs rendszerrel kapcsolatosan egységes képzési normákat követel (pl. a helikopterek esetében); úgy véli, hogy egy közös szakképzési rendszer létrehozásával csökkenthetők lennének a költségek és fokozható lenne a haderő műveleti képessége; a legutolsó kapacitáshiánnyal kapcsolatban erősen szorgalmazza, hogy hozzanak olyan intézkedéseket, melyek lehetővé teszik, hogy az EU a NATO vagy valamely

2005. április 14., csütörtök

tagállam erőforrásainak igénybevétele nélkül hajthasson végre katonai részvételt igénylő missziókat; rámutat arra, hogy ezek az intézkedések együtt járhatnak a tagállamok meglévő forrásainak és kapacitásainak összehasonásával, hogy ily módon az EBVP céljaira kettős felhasználású kommunikációs bázist vagy hálózatot hozzanak létre;

29. hangsúlyozza továbbá, hogy a 2010-es általános célkitűzésben kifejtett célok és célkitűzések nem lesznek elegendőek intenzívebb jellegű, vagy egy évnél hosszabb ideig tartó missziók vállalásához; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a Tanáccsal szoros együttműködésben nyújtsanak be egy fehér könyvet az EBVP és az EBS fejlesztésével kapcsolatos gyakorlati követelményekről, hogy a jövőbeni európai védelmi stratégia fejlesztéséről szóló vitát is elő lehessen mozdítani;

A fegyverexport ellenőrzése, valamint a tömegpusztító és a könnyűfegyverek betiltása

30. elismeri, hogy az Unió közös kül- és biztonságpolitikája keretében a tömegpusztító fegyverek terjedése elleni, az Európai Tanács által 2003 decemberében formálisan elfogadott európai stratégia általánosan összhangban van az európai biztonsági stratégia stratégiai célkitűzéseivel; meglegedettséggel veszi tudomásul a főképviseelő személyes képviselője által ezen stratégia III. fejezetének végrehajtása során elvégzett munkát, különösen, ami megjelent az Európai Tanács által 2004 decemberében elfogadott prioritási listában is;

31. egyetért az európai biztonsági stratégia azon megállapításával, hogy a tömegpusztító fegyverek elterjedése jelenti potenciálisan a legnagyobb veszélyt biztonságunkra, és az európai biztonsági stratégia rendelkezéseivel összhangban sürgeti, hogy az EU a rendelkezésére álló eszközök teljes arzenálját vesse be a tömegpusztító fegyverek által jelentett fenyegetés legyőzésére, megjegyezve ezzel kapcsolatban azt, hogy a terrorizmus és a tömegpusztító fegyverek esetleges kombinálása azonnali és megfelelő reagálást tesz szükségessé;

32. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Unió átvegye a nemzetközi fegyverzetellenőrzési rendszer megerősítésére irányuló kezdeményezést, és ezáltal hozzájáruljon ahhoz, hogy nagyobb nyomtatékot kapjon a nemzetközi renden belül a tényleges multilateralizmus; megjegyzi továbbá, hogy az EU szomszédsági politikáján belül a fegyverek betiltása vonatkozásainak az integrálására irányuló erőfeszítések egybeesnek az Unió szomszédságában a biztonság kiépítésének átfogó stratégiai célkitűzésével;

33. üdvözli a tömegpusztító fegyvereket betiltó záradék tervezett beépítését az EU és harmadik országok közötti valamennyi, a jövőben megkötendő partnerségi és együttműködési megállapodásba, amint ezt a Tadzsikisztánnal 2004. október 11-én megkötött partnerségi és együttműködési megállapodás⁽¹⁾, valamint a Szíriával készülő, jelenleg jóváhagyásra váró társulási megállapodástervezet példázza;

34. üdvözli a tényt, hogy az EU Iránnal mint regionális hatalommal folytatott, a nukleáris fegyverek elterjedésének megelőzését szolgáló tárgyalásait indokolt gazdasági és regionális biztonsági érdekekkel kapcsolatban folytatták le; megjegyzi, hogy ez a politika annak a kül- és biztonságpolitikának a kifejeződése, amely a nemzetközi közösség jól felfogott érdekében a nemzetközi jogon és a multilateralizmuson alapul; üdvözli, hogy az EU és az USA Iránnal kapcsolatos álláspontja jelentős mértékben közeledett egymáshoz;

35. tudomásul veszi, hogy az uniós exportellenőrzési rendszerről jelenleg szakértői jelentés készül; megjegyzi, hogy e vizsgálatnak a 2004 tavaszán elkészített első szakaszából lesűrhető fő megállapítása annak szükségessége volt, hogy a tagállamok kollektíven (azaz az EU) és egyénileg sokkal proaktívabb megközelítést alkalmazzanak a kettős felhasználású tételek exportjának ellenőrzése terén; sürgeti a tagállamokat, hogy haladéktalanul ellenőrizzék az erre a megállapításra alapozott ajánlásokat, és jobban támaszkodjanak az EU Helyzetelemző Központra e tekintetben, illetve általában is mint az információcsere bázisára; üdvözli az EU erőfeszítéseit a közös EU-álláspontnak a számos exportellenőrzési rendszeren belül a lehetőségek szerinti legjobb összehangolására és megszervezésére, üdvözli továbbá az EU erőfeszítéseit az új tagállamoknak a különböző exportellenőrzési rendszerekbe történő bevonására;

36. tudomásul veszi a tömegpusztító fegyverek terjedése elleni stratégia végrehajtásának jelenlegi gyakorlati nehézségeit, melyek oka elsősorban az, hogy számos forrásból és eljárásból kell ehhez a költségvetési forrásokat mozgósítani; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Parlamenttel együtt kezdjenek párbeszédet ezen eljárások racionalizálása és egyszerűsítése érdekében, hogy a 2007–2013 költségvetési időszakra a vonatkozó új pénzügyi eszköz keretében ilyen irányú változtatásokat lehessen elfogadni;

⁽¹⁾ HL L 340., 2004.11.16., 21. o.

2005. április 14., csütörtök

37. kiemeli annak szükségességét, hogy tovább kell erősíteni az EU fegyverexporttal kapcsolatos magatartási kódexét, illetve maximalizálni kell az EU hozzájárulását a kézi lőfegyverek és a könnyűfegyverek elterjedésének megakadályozásához, konkrétan egy nemzetközi fegyverzetkereskedelmi szerződés létrehozásával;

38. felszólítja az atomsorompó-szerződésben meghatározott nukleáris fegyverekkel bíró államokat, különösen az USA-t, Kínát és Oroszországot, hogy tekintettel a terrorizmus egyre nagyobb méreteket öltő veszélyére és a tömegpusztító fegyverek elterjedésére, vizsgálják felül nukleáris politikájukat az atomsorompó-szerződés szellemében; ennél fogva sajnálattal szemléli az utóbbi négy évben az amerikai kormány új nukleáris fegyverek kifejlesztését és kutatását szorgalmazó erőfeszítéseit, valamint a nukleáris fegyverkísérletek átfogó tilalmáról szóló szerződés (CTBT) ratifikálásával szembeni elutasító magatartását; aggodalommal szemléli Oroszország atomkészsletének biztosításával kapcsolatos hiányos intézkedéseit; nyugtalanítónak találja Kína jelentősen, 12,6 százalékkal megemelt katonai kiadásait, nukleáris haderejének széleskörű modernizálását, valamint modern fegyverkezési technológiákra irányuló importjának megnövekedését;

Költségvetési kihívások

39. tudomásul veszi, hogy a legnagyobb veszélyt az EBS következetességére és sikerére változatlanul az európai uniós politikák és eszközök teljes spektrumán keresztül rendelkezésre bocsátott költségvetési források szükségessége jelenti; ebben a vonatkozásban felhívja a figyelmet az EU segítségnyújtási programok rendkívüli fontosságára és jelentős közreműködésére az EBS-en belül kifejezett átfogó proaktív megközelítés érdekében; kéri, hogy erről a pontról ne feledkezzenek meg a 2007–2013-as jövőbeni pénzügyi tervről jelenleg folytatott tárgyalások folyamán;

40. tudomásul veszi továbbá, hogy az EBS hatékonysága, és különösen az EBVP hatékonysága nagymértékben a tagállamok EU-kereteken kívüli ráfordításától függ; ebben az összefüggésben először a védelmi terület nemzeti kiadásainak ésszerűbb és hatékonyabb felhasználását javasolja, amelyet egyes tagállamokban például fegyveres erők gyorsabb modernizálásával és átszervezésével lehet elérni, másodsor pedig javasolja egy olyan mechanizmus létrehozását, amellyel fel lehet becsülni a tagállam GDP-jéből a védelemre szánt kiadások arányát; sürgeti ezért a tagállamokat, hogy ezzel kapcsolatban működjenek együtt az Európai Védelmi Ügynökséggel;

41. sajnálja, hogy az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés III-313. cikke fenntartotta a KKBP-műveletek kettős költségvetés-tervezési *status quo*-ját; tudomásul veszi a Tanács erőfeszítéseit azon mechanizmus (ATHENA) nagyobb átláthatóságának biztosítása érdekében, melynek révén a katonai vagy védelmi természetű műveletek közös költségeit az uniós költségvetésen kívül álló forrásokból fedezik⁽¹⁾; mindemellett hangsúlyozza szilárd véleményét, hogy a polgári műveletekhez kapcsolódó közös költségek uniós költségvetésből történő finanszírozásának folyamatos elválasztása a katonai vagy védelmi jellegűektől, melyeket az Unió költségvetésén kívülről finanszíroznak, egyre inkább tarthatatlanná válik, tekintettel arra, hogy a KKBP keretén belül vezetett missziók egyre inkább kevert jellegűek lesznek, ahogyan azt a polgári/katonai sejt létrehozása is bizonyítja;

42. ezzel kapcsolatosan rámutat azokra a jelentős problémákra, amelyeket a jelenlegi versenytárgyalásos eljárások okoznak az EBVP-n belül a gyorsreagálású akciók szervezésében; ennél fogva sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mielőbb fejezzék be átfogó vizsgálatukat a költségvetési rendeletben⁽²⁾ az EBVP jövőbeni intézkedéseire és műveleteire vonatkozó különleges eljárásokkal, illetve kivételekkel kapcsolatban;

Transzatlanti kapcsolatok

43. tudomásul veszi, hogy az EBS és az amerikai nemzetbiztonsági stratégia alapvetően hasonlóképpen ítéli meg a globális veszélyeket; úgy véli, hogy ez az egyezés közös nevezőként szolgálhat, melyre alapozva az EU és az USA egyenrangú félként kezdeményezhet újra párbeszédet egymással, hogy közös álláspontra jusson bizonyos fontos problémák megoldását illetően, mint pl. a katonai erő alkalmazása és annak jóváhagyása az ENSZ Alapokmánya vonatkozó rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett, és elfogadva annak legitimitációs szerepét, illetve hogy általánosságban megújítsák a transzatlanti biztonsági együttműködést;

⁽¹⁾ A Tanács 2004/197/KKBP határozata (2004. február 23.) az Európai Unió katonai vagy védelmi vonatkozású műveletei közös költségei finanszírozása igazgatási mechanizmusának létrehozásáról (HL L 63., 2004.2.28., 68. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1605/2002/EK, Euratom rendelete (2002. június 25.) az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.).

2005. április 14., csütörtök

44. kiemeli, hogy a transzatlanti biztonsági párbeszéd egyik fő elemét arra kell koncentrálni, hogy más nemzetközi szervezeteket – mint pl. az EBESZ-t és különösen az Afrikai Uniót – is fel kell hatalmazni arra, hogy a maguk részéről hozzájárulhassanak a globális biztonsághoz; ebben a vonatkozásban kiemeli az olyan informális multilaterális formációk hasznosságát, mint a Kvartett, amely tartós megoldást ért el az izraeli-palesztin konfliktusban;

45. kívánatosnak tartja az Egyesült Államok és az EU közötti szorosabb együttműködést a tömegpusztító fegyverek betiltása és a terrorizmus elleni harc területén; szorgalmazza a két fél közötti építő jellegű párbeszéd folytatását ezeken a területeken, és további együttműködésük érdekében egy olyan cselekvési terv megvalósítását, mely megfelel a terrorizmus elleni harcról és a tömegpusztító fegyverek betiltásáról szóló EU–USA nyilatkozatnak, melyet 2004. június 26-án, az EU–USA csúcstalálkozón fogadtak el; úgy véli, hogy ezekre a kérdésekre az EU és az USA biztonságpolitikával kapcsolatos valamennyi találkozásán ki kell térni;

NATO

46. megjegyzi, hogy a tagállamok többsége továbbra is kulcsszerepet tulajdonít a NATO-nak a katonai agresszió elleni védelmüket illetően; úgy véli, hogy az EU és a NATO kapcsolatának az együttműködésen és a komplementaritáson kell alapulnia, ezért a két fél között olyan tárgyalásokra van szükség, melyek figyelembe veszik a két szervezet különböző jellegét, és javítják a NATO készenléti erői és az EU általános célkitűzéseikhez kapcsolódó készenléti erők számára biztosított nemzeti hozzájárulások összehangolását, hogy ily módon elkerülhető legyen a fölösleges duplikáció; emellett sürgeti a tagállamokat, hogy folytassák fegyveres erőik reformját, hogy azok hatékonyabban bevetethetők, könnyebben szállíthatóak és fenntarthatóak legyenek; megjegyzi ezzel kapcsolatban, hogy a belátható jövőn belül a legtöbb tagállam továbbra is ugyanazokat az egységeket ajánlja majd fel mind a NATO-nak, mind az EU-nak, mivel nem áll rendelkezésre elegendő megfelelő jártassággal és képességgel rendelkező egység; sürgeti a tagállamokat, hogy folyamatosan bővítsék készenléti csapataik számát, hogy a jövőben mind az EU, mind pedig a NATO műveleti igényeit azonnal ki lehessen elégíteni;

47. megjegyzi, hogy azokat a jelenlegi problémákat, amelyek sajnálatosan gátolják az EU Katonai Bizottsága és a NATO között a szükséges együttműködést, a résztvevő döntéshozók részéről mutatott politikai jó szándékkal nagyon gyorsan meg lehet oldani;

48. felhívja Törökországot – a NATO-val összefüggésben –, hogy teremtsen meg az EU Katonai Bizottsága és a releváns NATO-szervek közötti, sürgősen szükséges jobb együttműködés előmozdításának feltételeit;

49. az új Európai Védelmi Ügynökséget arra ösztönzi, hogy vizsgálja meg a fegyverzetek területén a NATO-val való együttműködés lehetőségeit, és a két fél között hamarosan aláírásra kerülő adminisztratív megállapodás keretei között, az Európai Védelmi Ügynökség felállításáról szóló, 2004/551/KKBP együttes fellépés⁽¹⁾ 25. cikkének megfelelően, teremtsen meg egyértelműen ennek az együttműködésnek a lehetőségét;

50. tudomásul veszi, hogy a NATO (partnerség a békéért, isztambuli együttműködési kezdeményezés és mediterrán párbeszéd) és az EU (szomszédsági politika és barcelonai folyamat) egyes politikai és programjai egymást kiegészítő jellegűek; mindkét felet ösztönzi annak megvizsgálására, hogy ezek a programok milyen módon szolgálhatják hatékonyabban egymás kölcsönös erősítését;

Nemzetbiztonság és a terrorizmus elleni harc

51. megállapítja, hogy az EBS jelentős figyelmet fordít a külső és belső biztonság közötti, a hagyományos felfogás szerinti korábban merev határok feloldására; megjegyzi mindazonáltal, hogy csekély a két koncepció összekapcsolásával foglalkozó tartalom az EBS-en belül ahhoz, hogy következetesen lehessen kezelni a fenyegetéseket; e koncepcionális hiányosság ellenére is tudatában van azonban annak a számos különböző erőfeszítésnek, amelyeket a Tanács, a Bizottság és a tagállamok tettek a belügyek és a külügyek területén;

52. tudomásul veszi a Bizottságnak a terrorizmus megelőzése, a következmények kezelése és a kritikus infrastruktúrák megvédése területén az ARGUS rendszert illetően tett javaslatait, amely rendszer képes lenne az információk terjesztésére és a csapásmérő akciók összehangolására, valamint tudomásul veszi ennek a rendszernek az esetleges összekapcsolását mind egy válságközponttal, mind pedig egy riasztóhálózattal (CIWIN) az EU-n belüli kritikus infrastruktúrák védelmére;

(¹) HL L 245., 2004.7.17., 17. o.

2005. április 14., csütörtök

53. ugyanebben az összefüggésben tudomásul veszi az Európai Tanács 2004. november 4-5-i „hági programjában” foglalt felhívását, amely arra szólítja fel a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a nemzeti kompetenciák teljes körű tiszteletben tartásával állítsanak fel integrált és összehangolt uniós válságkezelő rendszert az EU-n belüli, határokon átnyúló hatású válságok kezelésére legkésőbb 2006. július 1-jéig történő végrehajtással;

54. üdvözli a fent említett javaslatok és felhívások alapján eddig elvégzett vagy kezdeményezett munkát, valamint azt a számos egyéb intézkedést és javaslatot is, amelyek hagyományosan a nemzeti belső politika részét képezik; ezzel kapcsolatban ugyancsak üdvözli azt a speciális szerepet, amit a SITCEN fog betölteni a potenciális terrorista célpontokkal kapcsolatban végzett kockázatértékelések és elemzések létrehozásában; ezzel kapcsolatban korlátozás nélküli együttműködésre hív fel a nemzeti védelmi minisztériumok hírszerzési szervezeti egységei között, hogy hasonló képességet lehessen létrehozni a SITCEN-en belül;

55. különösen üdvözli azt a célkitűzést, amely a hírszerzési és biztonsági szolgálati információk határok közötti cseréjére irányul, összhangban a hági programban az információhoz való hozzáféréssel kapcsolatos alapelvvel – annyiban, amennyiben ez a bűnüldözési információk jövőbeli cseréjére vonatkozik –, amely alapelvnek megfelelően, figyelembe véve e szolgálatok módszereinek speciális jellegét (pl. az információgyűjtési eljárás, az információs források védelmének szükségességét, valamint a cserét követően az adatok titkoságának folyamatos biztosítását), az egyik tagállamban egy szolgálat rendelkezésére álló információk egy másik tagállam megfelelő szolgálatai számára is rendelkezésre bocsátandók;

56. komolyan aggódik a belső biztonsági politika tekintetében a 2001 októberében elfogadott eredeti terrorizmusellenes tervben szereplő valamennyi intézkedésnek és eszköznek a tagállamok által történő nem megfelelő végrehajtása miatt;

57. tudomásul veszi az EU főképviselőjének az Európai Tanácshoz intézett, 2004. december 16–17-i jelentését a terrorizmus elleni harcnak az EU külkapcsolati politikájába történő integrálásáról; megjegyzi hogy a jelentés végkövetkeztetése, hogy a 2010-es általános célkitűzéssel és a 2008-as általános polgári célkitűzéssel összefüggő képességeket a különböző lehetséges terrorista fenyegetések és forogatókönyvek követelményeihez kell igazítani – beleértve a szolidaritási záradék (az Alkotmány I-43. cikke) alapján történő lehetséges beavatkozást is;

58. az új szomszédsági politikával és általában az EU külkapcsolataival összefüggésben felhívja a figyelmet arra, hogy fokozott politikai párbeszédet kell folytatni a harmadik országokkal a terrorizmus témájában, mely nem csupán ezen országoknak a nemzetközi és regionális szervezetekkel való korlátlan együttműködése szükségességét érintik, hanem a harmadik országokkal kötött megállapodások terrorizmus elleni harcra vonatkozó záradékának szigorú alkalmazását olyan esetekben, amikor bizonyítható a terrorista fenyegetés vagy tevékenység;

59. bár tisztelettel tekint a belügy és külügy szétválasztása érdekében eddig végzett munkára, kétségei vannak ezen munka egységességét és összehangolását, különösen a demokratikus szabadságjogok és a jogállamiság figyelembevételének mértékét illetően; ezért sürgeti a Külügyi Bizottságot és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő eljárást a szóban forgó kérdéssel kapcsolatos, a Tanácsnak és a Bizottságnak szóló ajánlások előkészítéséhez, egyrészt, hogy a munka egységességét és összehangolását ellenőrizzék, másrészt, hogy gondoskodjanak a polgárok és szervezetek polgári és politikai jogainak védelméről, és szükség esetén a Parlament megfelelő bizottsága számára ajánlásokat készítsenek, melyeket ezután a Tanácsnak és a Bizottságnak is továbbítanak;

Külügyi Szolgálat

60. üdvözli az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződést, mint az EBS megvalósítása és annak folyamatos továbbfejlesztése fontos alapját; úgy ítéli meg, hogy az új külügyi szolgálat létrehozása alapvetően fontos eszköz lesz a KKBP keretében végrehajtott külpolitikai intézkedések, és így az EBS szempontjából is; hangsúlyozza, hogy a hatékony EBS-nek teljes mértékben ki kell használnia a rendelkezésre álló diplomáciai kapacitásokat (pl. uniós külügyminiszter és Európai Külügyi Szolgálat (I-28. cikk és III-296. cikk (3) bekezdés)) és, amennyiben szükséges, a katonai kapacitásokat (azaz az állandó strukturált együttműködést a tagállamok között a nagyobb katonai kapacitásokat igénylő nagy intenzitású missziók teljesítésére (I-41. cikk (6) bekezdés, III-312. cikk és a Különleges Jegyzőkönyv));

2005. április 14., csütörtök

61. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy azonnal tegyék meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az együttműködés szellemében egyesítsék erőfeszítéseiket még az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés végső ratifikálása előtt; hangsúlyozza, hogy a Parlament ezeket az erőfeszítéseket pozitív és konstruktív módon fogja értékelni, és az átmeneti időszakban valamennyi javasolt akciót és intézkedést azok minősége, nem pedig eredete alapján fogja megítélni annak érdekében, hogy egy működőképes és eredményes Európai Külügyi Szolgálatot hozzanak létre; hangsúlyozza, hogy a Parlament ezeket az erőfeszítéseket annak fényében fogja továbbá értékelni, hogy azok tiszteletben tartják-e az Alkotmányban kifejezett azon politikai akaratot, hogy Európa egységes hangon képviseltesse magát a világban;

*

* *

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, az ENSZ, a NATO, az EBESZ főtítkárnak és az Európa Tanács főtítkárnak.

P6_TA(2005)0134**A sportban való doppingolás elleni küzdelem****Az Európai Parlament állásfoglalása a sportban való doppingolás elleni küzdelemről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Amszterdami Szerződéshez csatolt 29. sz. sportról szóló nyilatkozatra és az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés III-282. cikkére,
 - tekintettel a sportban való doppingolás elleni küzdelemben nyújtott közösségi támogatásról szóló bizottsági közleménnyel kapcsolatos 2000. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányai képviselőinek 2000. december 4-i, a doppingolás elleni küzdelemmel foglalkozó találkozásán megfogalmazott következtetésekre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Tanács részére a meglévő sportstruktúrák védelmezése és a sport szociális funkciójának a Közösség keretein belül történő fenntartása tekintetében készült bizottsági jelentéssel kapcsolatos 2000. szeptember 7-i állásfoglalására, és a sportról szóló helsinki jelentésre ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2003. március 5-én Koppenhágában elfogadott Nemzetközi Doppingellenes Szabályzatra,
 - tekintettel a 2004. november 29-i „Dopping a sportban- a sport eszméjének akadályai” című bizottsági meghallgatásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a 2004-es athéni olimpián előfordult doppingincidensek újfent bebizonyították, hogy a dopping-szerek használata a sportban sajnos még realitás, amely ellen harcolni kell,
- B. mivel a közegészség és a kiskorúak védelme az Európai Unió prioritásai közé tartozik,
- C. mivel a dopping-szerek használata valódi közegészségügyi probléma, amely mindenkit érint, aki a sporttal bármilyen kapcsolatban van, beleértve a fiatalokat és az amatőröket is, akik többek között fitness központokban, és egyre gyakrabban az Interneten keresztül jutnak az illegális szerekhez,
- D. mivel a sport általi nevelés európai évének sikerét az Európai Uniónak folytatnia kellene oly módon, hogy lépéseket tesz a sportban való doppingolás összes aspektusának kezelésére,

⁽¹⁾ HL C 135., 2001.5.7., 270. o.

⁽²⁾ HL C 356., 2000.12.12., 1. o.

⁽³⁾ HL C 135., 2001.5.7., 274. o.